

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1280/2023
06.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици у продуженом трајању из члана 194. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Бојана Грубановића, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Сремској Митровици Сик бр.117/23 од 26.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 06. децембра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Бојана Грубановића, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Сремској Митровици Сик бр.117/23 од 26.10.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Сик бр.117/23 од 26.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Бојана Грубановића, изјављена против решења ПУ Сремска Митровица И бр.235-1-10/23-38 од 28.08.2023. године, којим решењем је одбијен као неоснован захтев за рехабилитацију окривљеног по правноснажној пресуди Основног суда у Шиду К бр.50/2020 од 24.07.2020. године.

Против наведеног правноснажног решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Бојан Грубановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијано решење и предмет врати Вишем суду у Сремској Митровици на поновно одлучивање, или да побијано решење преиначи тако што ће наложити ПУ Сремска Митровица брисање казне (рехабилитацију) окривљеног, по правноснажној пресуди Основног суда у Шиду К бр.50/2020 од 14.05.2020. године.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажног решења против ког је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је суд у конкретном случају применио закон који се не може применити, обзиром да је пресудом Основног суда у Шиду К бр.50/2020 од 14.05.2020. године, која је постала правноснажна 24.07.2020. године, окривљеном изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци са роком провере од две године, за радње које је учинио 22. и 23.11.2017. године и у периоду од октобра месеца 2018. године од 14.04.2019. године, те да окривљени од дана правноснажности ове пресуде (од 24.07.2020. године, па све док је трајало време проверавања, и годину дана после тога) није учинио ново кривично дело. Према ставу браниоца, приликом доношења побијаног решења Виши суда у Сремској Митровици је погрешно закључио да је окривљени у време проверавања по пресуди Основног суда у Шиду К бр.50/2020 од 14.05.2020. године (правноснажна 24.07.2020. године), извршио ново кривично дело, јер је пресудом Основног суда у Шиду К бр.208/19 од 17.09.2020. године, која је постала правноснажна 16.12.2021. године, осуђен за кривично дело које је учинио дана 10.08.2019. године, односно пре почетка времена проверавања, а на који начин је учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Одредбом члана 98. став 1. Кривичног законика прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним лицима. Ставом 2. тачка 3. истог члана, прописано је да законска рехабилитација настаје ако лице којем је изречена условна осуда у време проверавања и у року од годину дана по истеку рока проверавања не учини ново кривично дело.

Међутим, поред испуњења услова из члана 98. став 1. КЗ прописаних одредбама материјалног закона, одредбама Законика о кривичном поступку којима је уређен поступак за рехабилитацију, и то чланом 570. ЗКП, прописани су и процесни услови у поступању надлежног органа, и одређено је да ће пре одлучивања о испуњености законских услова за настанак законске рехабилитације надлежни орган из члана 569. овог Законика обавити потребна проверавања, а нарочито испитати: 1) да ли је извршена споредна казна или још трају мере безбедности; 2) да ли је против осуђеног у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију.

Стога, надлежни орган који доноси решење мора да утврди не само да ли лице у питању у одређеном периоду није било осуђено, већ и да у том периоду није учинило кривично дело по коме би поступак био у току.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да се против окривљеног АА у време рока проверавања по пресуди Основног суда у Шиду К бр.50/2020, која је постала правноснажна дана 24.07.2020. године, водио поступак због другог кривичног дела пред Основним судом у Шиду, а који је окончан доношењем пресуде К бр.208/19 која је постала правноснажна дана 16.12.2021. године, то по оцени овога суда у конкретној процесној ситуацији нису испуњени законом прописани услови из члана 570. ЗКП за утврђивање наступања законске рехабилитације окривљеног, обзиром да није испуњена прва процесна претпоставка, јер је против окривљеног био у току кривични поступак за ново кривично дело учињено пре истека рока предвиђеног за законску рехабилитацију. Стога, доношењем побијаног решења, уз закључак да у конкретном случају нису испуњени услови за законску рехабилитацију окривљеног, Виши суд у Сремској Митровици није учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Приликом доношења одлуке, Врховни суд је имао у виду и пресуду Кзз бр.147/22 од 03.03.2022. године на коју се бранилац позива у поднетом захтеву за заштиту законитости, али налази да у конкретном случају није у питању исто чињенично и правно питање, те је оценио да ова пресуда није од значаја за доношење другачије одлуке.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.